

הכנסת העשרים וחמש

יוזם : חבר הכנסת יונתן מישרקי

פ/25/4262

הצעת חוק לתיקון פקודת הבנקאות (חובת איתור בעלי חשבונות ללא תנועה), התשפ"ד–2024

1. תיקון סעיף 13ב .1 בפקודת הבנקאות, 1941¹, בסעיף 13ב, אחרי סעיף קטן (א) יבוא :
- "(א) יצירת קשר כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה באחת מהדרכים המפורטות להלן, בהתאם לפרטי ההתקשרות הנמצאים בידי התאגיד הבנקאי :
- (1) דואר ;
- (2) מסרון ;
- (3) שיחת טלפון ;
- (4) דואר אלקטרוני.

(2א) נוסף על האמור בסעיף קטן (א), לא הצליח תאגיד בנקאי ליצור קשר עם בעל פיקדון ללא תנועה בתוך 30 ימים ממועד פרעונו של הפקדון, יפנה התאגיד הבנקאי למרשם האוכלוסין כמשמעו בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה–1965, כדי לקבל את פרטיו של בעל הפקדון כאמור."

דברי הסבר

סעיף 13ב לפקודת הבנקאות, 1941, מטיל על תאגידי בנקאיים חובה פוזיטיבית לנקוט צעדים לצורך איתור בעלי חשבונות רדומים שבהם מופקד סכום של 100 שקלים חדשים או יותר. כשמדובר בפיקדון שנקבע מועד לפירעונו, חובת האיתור קמה סמוך למועד הפירעון; וכשמדובר בפיקדון שלא נקבע מועד לפירעונו, החובה קמה בחלוף עשרה חודשים מעת שנתקבלה ההוראה האחרונה מבעל הפיקדון. כיום התאגידי הבנקאיים נוהגים להסתפק במשלוח אוטומטי של דואר לכתובת הרשומה ברשומותיו – גם כאשר פעם אחר פעם מכתבים אלה חוזרים לשולח; בנוסף לכך, התאגידי הבנקאיים נמנעים מלפנות למרשם האוכלוסין על מנת לאתר פרטי התקשרות עדכניים עם בעלי החשבונות

¹ ע"ר 1941, תוס' 1, עמ' (ע) 69, (א) 85.

הרדומים. כפועל יוצא, לקוחות של תאגידי בנקאיים מוצאים את עצמם מופתעים לגלות לאחר שנים רבות (אם בכלל) פיקדון רדום שנפרע, מה שגורם לשחיקת ערכו של הסכום שהיה מופקד בפיקדון. ברע"א 996/23 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' גנית (נבט) מנטל קבע בית המשפט העליון כי פנייה של תאגיד בנקאי למרשם האוכלוסין לצורך בירור כתובת עדכנית של בעלים בחשבונות רדומים היא ככלל צעד סביר ואף מתבקש, שיש לבצע במסגרת חובת האיתור החלה על הבנק. לפיכך, מוצע לחייב את הבנקים לפנות לרשות האוכלוסין במידת הצורך כחלק מחובת האיתור שחלה עליה מכוח החוק, וליידע את הלקוח באופן אפקטיבי אודות כך.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ו בשבט התשפ"ד (05.02.2024)